

## **Abstrakt**

Pravidelným způsobem tvorby příslovčí ve francouzštině je připojení přípony *-ment* zpravidla k ženskému rodu přídavného jména, od něhož je příslovce odvozeno. Francouzština však vedle tohoto způsobu k vyjádření příslovečného určení užívá i mnoho jiných, méně či více komplexních, prostředků. K jednomu z nich, který je v současné francouzštině mnohými označován za stále rozšířenější, patří nahrazení příslovce přídavným jménem, respektive užití slovesné konstrukce typu V+Adj. Cíl naší práce bude spočívat v syntaktické analýze tohoto tradičního, dynamického a značně produktivního jazykového jevu, jehož povaha nám vedle teoretického studia umožňuje využívat i rozličných metod výzkumu, mezi které řadíme především testování prostřednictvím anonymních dotazníků a korpusovou analýzu. V rámci naší analýzy se zaměříme především na neohebné tvary, vyskytující se v pozici za slovesem a přejímající funkci příslovců. Závěrem naší práce by mělo být v první řadě zjištění, zda lze ve výskytu těchto tvarů vysledovat určité zákonitosti, na základě nichž by je bylo možné určitým způsobem klasifikovat, tedy v souladu s jednou ze tří výchozích hypotéz je zařadit mezi přídavná jména, příslovce, či naopak „definovat“ do značné míry svébytnou kategorii.